

ske holdninger eller racistiske partier, og det bør der heller ikke være. Den slags holdninger og partier må bekæmpes med modargumenter, ringeagt og støtte til de udsatte minoriteter. F.eks. bør påstande, som at KZ-lejrenes jødeudryddelser ikke har fundet sted, så forhånende de end er i deres løgnagtighed, ikke bekæmpes med straffeloven, men med solid modargumentation. Man får ikke stoppet vås og historieforfalskning ved at forbyde det.

Når SF og Enhedslisten støtter L 46 i den ændrede udgave (dvs. med de stillede ændringsforslag), er det i erkendelse af, at denne skærpeelse kan være nødvendig for at modvirke de organiserede grovheder mod etniske minoriteter. Men samtidig ønsker SF og Enhedslisten at advare mod de misbrugsmuligheder, man herved åbner op for; det kan ikke tydeligt nok understreges, at vi i Danmark ikke ønsker at slå ind på den vej, hvor man forbyder partier.

Derfor bør man nok i særlig grad lægge vægt på, om ytringerne er truende, da det her er særligt belastende for de udsatte minoriteter og derfor er her, beskyttelsen skal effektiviseres.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling og kan ikke støtte de af ministeren fremsatte ændringsforslag. Mindretallet bemærker i øvrigt:

Den grundige udvalgsbehandling af lovforslaget og den afholdte høring om ændring af straffelovens § 266 b har styrket mindretallet i overbevisningen om, at ytringsfriheden bør have størst vægt.

På samme måde som de øvrige partier i Folketinget tager Fremskridtspartiet afstand fra egentlige racistiske ytringer.

Det er imidlertid ganske svært at vurdere, hvor grænsen mellem ytringsfriheden og racistiske ytringer går. Mindretallet har den klare opfattelse, at ytringsfriheden i tvivlstilfælde skal gå forud.

Ligeledes er det mindretallets opfattelse, at racistiske ytringer ikke kan bekæmpes med forbud og straf, men kun ved argumentation og tilbagevisning.

De ganske få personer, som har egentlige racistiske tendenser og tanker, vil ikke stoppe deres egne tanker, blot fordi racistiske ytringer er blevet forbudt; de pågældende personer vil

arbejde videre i det skjulte, hvorved andre ikke har skyggen af chance for at vide, hvor omfattende problemet er.

Da mindretallet således hverken er for den eksisterende § 266 b eller udvidelsen, kan mindretallet hverken støtte lovforslaget eller ændringsforslagene.

Endelig skal mindretallet tage afstand fra flertallets tanker om, at domstolene skal bruge bestemmelsen mere aktivt. Tværtimod bør domstolene være særdeles varsomme i deres vurdering af sagerne, da ytringsfriheden meget nemt kan blive truet.

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tilrådt af et flertal (S, KF, SF, RV, EL og CD):

Til § 1

1) Indledningen affattes således:

»I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 30. oktober 1992, som ændret senest ved lov nr. 1100 af 21. december 1994, foretages følgende ændring:«

2) Det foreslåede § 266 b, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at forholdet har karakter af propagandavirksomhed.«

Til § 2

3) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft den 1. maj 1995.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er alene tale om en redaktionel ændring som følge af vedtagelsen af forslag til lov om ændring af straffeloven. (Besiddelse af børnepornografi) (L 38).

Til nr. 2

Ved ændringsforslaget bliver der mulighed